

4. VII. 98.

31

Vilježbeno pismo in
prečin g. Milič!

Jakrevo, prerinno česti,
Lam. Kakš me je rajve
selila Vesna dopisnica veste
gotovo, ker znate, kakš
mus se vsi zanimali za
ovo stvar. Varedo, ko me
& Milič obišli z Lomom, da
bi bili vedolike sami ter
da bi naju ne ustili

prosti, je došla više
brojioha, katere pa
isti dan nisem videla,
ker sem šla iz mesta
naravnost samov.
Danes pa, ker sem
bila volodna, sem
takoj tekla ropet
k Milki se vajo
obpisnico in obesom
se veselili, ker ma
priporoli; da' zastužite
tek advancement, ker

ste tako, modri in
pametni? Bog Vas
šivi!
Moj Bog, kako rajni,
mrem Vam srečo, ker
ste se rešili nevsčine
solunastije! Pa blagoz
blagoz Vam! Tudi Vam
is obarica so gotovo
presrečni po vsej pravici.
Kaj naj Vam damo
pisem? Vse se mi vidi
tako malenkostno poto
sem. F Perikam svo

Tudi v Vidnu govorila
o tem mest drugim.

Tudi sem ga rade, Fojtko^s
ali on je bil, da ja
je Gov. speljal na čel,
ker je on Gov. jisel
gotovo kak interes, da je
krijzo tako hvalila se
skrit za navadnimi sifra,
ni Göstlovini. Krijzo
ne zaletuži tako hvala
zato sem jej roji ustila.
M pravite Gov^{tes} ker bi bil
hud in ker ima dovolj dru-
gih nevsčirnosti? Bog Van
daj te umogo me. To Van
i srca želi na udana
Marica